

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 29. novembra 2005*

V zadevi T-33/02,

Britannia Alloys & Chemicals Ltd, s sedežem v Gravesendu (Združeno kraljestvo),
ki jo zastopajo S. Mobley, H. Bardell in M. Commons, solicitors,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Wainwright in F. Castillo de la
Torre, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

zaradi predloga za delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/437/ES z
dne 11. decembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in
člena 53 EGP (zadeva COMP/E-1/37.027 – Cinkov fosfat) (UL 2003, L 153, str. 1)
oziroma, podredno, predloga za znižanje globe, naložene tožeči stranki,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas in J. D. Cooke, sodnika,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. julija 2004,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Britannia Alloys & Chemicals Ltd (v nadaljevanju: tožeča stranka ali Britannia), družba angleškega prava, je podružnica M. I. M. Holdings Ltd (v nadaljevanju: MIM), družbe avstralskega prava. Oktobra 1993 je Pasmenco Europe (ISC Alloys) Ltd prodal svoje posle na področju cinka MIM, ki jih je prenesel na podjetje Britannia. To podjetje je proizvajalo in prodajalo proizvode na osnovi cinka, vključno s cinkovimi fosfati. Marca 1997 je Trident Alloys Ltd (v nadaljevanju: Trident),

samostojno podjetje, ki ga je ustanovila uprava Britannie, odkupilo posle na področju cinka za 14 359 072 GBP. Britannia še vedno obstaja kot podružnica MIM, vendar je prenehala izvajati vse gospodarske dejavnosti in tako ne izkazuje več prometa.

- 2 Čepprav so lahko njihove kemijske formule malo drugačne, so cinkovi ortofosfati homogen kemijski proizvod, ki se na splošno označi kot „cinkov fosfat“. Cinkov fosfat, ki se pridobiva iz cinkovega oksida in fosforne kisline, se pogosto uporablja kot mineralno protikorozijsko barvilo v industriji barv. Na trgu se trži bodisi kot standardni cinkov fosfat bodisi kot spremenjeni ali „aktivni“ cinkov fosfat.
- 3 Največji delež na svetovnem trgu cinkovega fosfata je v letu 2001 imelo naslednjih pet evropskih proizvajalcev: Dr. Hans Heubach GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Heubach), James M. Brown Ltd (v nadaljevanju: James Brown), Société nouvelle des couleurs zinciques SA (v nadaljevanju: SNCZ), Trident (nekdanja Britannia) in Union Pigments AS (nekdanja Waardals AS) (v nadaljevanju: Union Pigments).
- 4 Komisija je 13. in 14. maja 1998 na podlagi člena 14(2) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962 Prve uredbe o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) istočasno in nenapovedano opravila preiskave v prostorih Heubach, SNCZ in Trident. Od 13. do 15. maja 1998 je Nadzorni organ Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA) na zahtevo Komisije ob uporabi člena 8(3) Protokola 23 Sporazuma EGP istočasno in nenapovedano opravil preiskave v prostorih Union Pigments na podlagi člena 14(2) Poglavlja II Protokola 4 Sporazuma med državami EFTA o ustanovitvi Nadzornega organa in Sodišča.

- 5 Komisija je 11. decembra 2001 sprejela Odločbo 2003/437/ES v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.027 – Cinkov fosfat) (UL 2003, L 153, str. 1). Odločba, ki je obravnavana v tej sodbi, je tista, ki je bila vročena zadevnim podjetjem in je priloga tožbe (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Ta odločba se v določenih pogledih razlikuje od tiste, ki je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske Unije*.
- 6 V izpodbijani odločbi Komisija navaja, da je omejevalni sporazum, ki je povezoval družbe Britannia (Trident od 15. marca 1997), Heubach, James Brown, SNCZ in Union Pigments, obstajal od 24. marca 1994 do 13. maja 1998. Omejevalni sporazum naj bi bil omejen na standardni cinkov fosfat. Prvič, stranke omejevalnega sporazuma naj bi dosegle sporazum o razdelitvi trga s prodajnimi kvotami za proizvajalce. Drugič, na vsakem sestanku naj bi določile „najnižje“ ali „priporočene“ cene, ki naj bi jih na splošno spoštovale. Tretjič, v določeni meri naj bi prišlo do razdelitve kupcev.
- 7 Izrek izpodbijane odločbe se glasi:

„Člen 1

Britannia [...], [...] Hans Heubach [...], James [...] Brown [...], [SNCZ], Trident [...] in [Union Pigments] so kršile določila člena 81(1) Pogodbe in člena 53(1) Pogodbe EGP s tem, da so sodelovale pri trajajočem sporazumu in/ali usklajenem ravnanju v sektorju cinkovega fosfata.

Kršitev je trajala:

[...]

(b) v primeru Britannie [...]: od 24. marca 1994 do 15. marca 1997.

[...]

Člen 3

Za kršitev iz člena 1 se naložijo naslednje globe:

(a) Britannia [...]: 3,37 milijona EUR;

(b) [...] Heubach [...]: 3,78 milijona EUR;

(c) James [...] Brown [...]: 940.000 EUR;

(d) [SNCZ]: 1,53 milijona EUR;

(e) Trident [...]: 1,98 milijona EUR;

(f) [Union Pigments]: 350.000 EUR

[...]“

- 8 Za izračun glob je Komisija uporabila metodo, navedeno v Smernicah o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in členom 65(5) Pogodbe ESPJ (UL 1998, C 9, str. 3, v nadaljevanju: Smernice) in v obvestilu z dne 18. julija 1996 o neobdavčevanju glob ali o znižanju njihovih zneskov v zadevah v zvezi z omejevalnimi sporazumi (UL 1996, C 207, str. 4, v nadaljevanju: obvestilo o sodelovanju).
- 9 Komisija je najprej menila, da je primeren osnovni znesek za tožečo stranko 3,75 milijona EUR (uvodna izjava 313 izpodbijane odločbe). Dalje se je sklicevala na mejo, ki je globa, v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17, naložena vsakemu od podjetij, ne sme preseči. Pri določitvi zgornje meje 10 % prometa, ki ga je zadevno podjetje ustvarilo v prejšnjem poslovnem letu, ki jo določa ta določba, je Komisija v primeru tožeče stranke „upoštevala njen celotni promet za poslovno leto, končano 30. junija 1996, ki je zadnja razpoložljiva številka, ki odraža celotno leto normalne dejavnosti“ (uvodna izjava 345, opomba 196). Glede na to, da je ta promet znašal 55,7 milijona EUR (uvodna izjava 50), je bila zgornja meja globe določena v višini približno 5,5 milijona EUR. Ker je bil znesek globe nižji od te meje pred uporabo obvestila o sodelovanju, ga Komisija na tej podlagi ni znižala.
- 10 Nazadnje je Komisija tožeči stranki na podlagi obvestila o sodelovanju priznala zmanjšanje za 10 % (uvodna izjava 366). Končni znesek globe, naložene tožeči stranki, je tako znašal 3,37 milijona EUR (uvodna izjava 370).

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeča stranka je z vlogo, ki je bila vložena v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 21. februarja 2002, vložila to tožbo.

- 12 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (peti senat) odločilo, da začne ustni postopek in na podlagi ukrepov procesnega vodstva Komisijo pozvalo, da pisno odgovori na vprašanje o opredelitvi trga in predloži celotno verzijo Deklaracije Trident o omejevalnem sporazumu z dne 23. aprila 1999. Komisija se je na te zahteve odzvala v predpisanem roku.

- 13 Stranke so svoje ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 1. julija 2004.

- 14 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:
 - primarno, razglasi za ničen člen 3 izpodbijane odločbe v delu, ki jo zadeva;

 - podredno, spremeni člen 3 izpodbijane odločbe tako, da bo občutno znižal znesek globe, ki ji je bil naložen;

 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

15 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

16 Tožeča stranka se sklicuje na en sam tožbeni razlog. Ta razlog vsebuje tri dele, v katerih tožeča stranka trdi, da je z uporabo prometa, ki ga je naredila v poslovnem letu, končanem 30. junija 1996, Komisija pri obračunavanju zgornje meje 10 % prometa kršila:

- člen 15(2) Uredbe št. 17 in načelo sorazmernosti;

- načelo enakosti obravnavanja;

- načelo pravne varnosti.

Prvi del tožbenega razloga: kršitev člena 15(2) Uredbe št. 17 in kršitev načela sorazmernosti

Trditve strank

- 17 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 15(2) Uredbe št. 17, ker je za obračunavanje najvišje meje 10 % prometa upoštevala promet drugega poslovnega leta in ne leta pred izpodbijano odločbo.
- 18 Po mnenju tožeče stranke ta določba ponuja dve možnosti za določitev globe podjetju. Komisija lahko naloži bodisi globo med 1.000 in 1 milijonom EUR bodisi globo, ki je višja od milijona EUR, vendar pod pogojem, da končni znesek ne presega 10 % prometa „v predhodnem poslovnem letu“, to je poslovnem letu pred odločbo o naložitvi globe. Tožeča stranka poudarja, da je člen 15(2) Uredbe št. 17 jasen in nedvoumen, tako da se mora Komisija ob določanju zgornje meje 10 % prometa opreti na predhodno poslovno leto. Komisija nima pravice do odločanja po prostem preudarku, na katero bi se sklicevala v primeru določitve zgornje meje za drugo poslovno leto. Tožeča stranka dodaja, da če promet zadevnega podjetja ne preseže 10 milijonov EUR, Komisija ne more na podlagi drugega dela člena 15(2) naložiti višje globe od enega milijona EUR, saj bi taka globa nujno preseгла mejo 10 %.
- 19 Tožeča stranka trdi, da je v tej zadevi Komisija napačno uporabila promet za poslovno leto, ki se je končalo 30. junija 1996, za namene obračunavanja zgornje

meje 10 % prometa, ki se uporabi za globo (uvodna izjava 345 izpodbijane odločbe, opomba 196). Glede na to, da ima izpodbijana odločba datum 11. december 2001, je poslovno leto, ki ga je treba uporabiti za določitev zgornje meje, leto, ki se je končalo 30. junija 2001. Tožeča stranka trdi, da je bila v tem obdobju netrgovska družba in tako ni imela nobenega prometa. Meni, da ji tako Komisija na podlagi člena 15(2) Uredbe št. 17 ne bi smela naložiti globe, višje od milijona EUR. Uporabiti bi morala prvi del te določbe in ji naložiti globo od 1.000 do 1 milijona EUR. Tožeča stranka trdi, da dejstvo, da ni imela prometa v zadnjem letu, ne spreminja dejstva, da se mora Komisija opreti na isto poslovno leto, ko določa zgornjo mejo 10 %. Če bi se Komisija odločila naložiti globo v višini 1 milijona EUR, bi morala to globo znižati za odstotek, ki bi se ji zdel primeren v okviru obvestila o sodelovanju, in sicer 10 %, kar pomeni globo v višini 900.000 EUR.

20 Iz sodne prakse izhaja, da „predhodno poslovno leto“ v smislu člena 15(2) Uredbe št. 17 pomeni „zadnje poslovno leto“ (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2000 v zadevi Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji, T-25/95, T-26/95, od T-30/95 do T-32/95, od T-34/95 do T-39/95, od T-42/95 do T-46/95, T-48/95, od T-50/95 do T-65/95, od T-68/95 do T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 in T-104/95, Recueil, str. II-491, točka 5009). Ker Smernice izmenično uporabljajo izraza „poslovno leto“ in „računovodsko leto“ (točka 5(a)), je naravni pomen izraza „zadnje polno poslovno leto“, ki ga uporablja Sodišče prve stopnje v zgoraj omenjeni sodbi Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji, zadnje celotno poslovno leto v računovodske namene.

21 V svoji repliki tožeča stranka nasprotuje trditvi Komisije, po kateri se Sodišče prve stopnje ne bi smelo omejiti na dobesečno razlago člena 15(2) Uredbe št. 17, ampak bi se moralo zateči tudi k metodam zgodovinske in teleološke razlage. Sodna praksa

je, da se mora uporabiti dobesedna razlaga, kjer je besedilo določbe jasno in nedvoumno in očitno zajema zadevni položaj (sodbi Sodišča z dne 14. decembra 2000 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-245/97, Recueil, str. I-11261, točka 72, in z dne 4. oktobra 2001 v zadevi Bowden in drugi, C-133/00, Recueil, str. I-7031, točke 38 do 44; sklepni predlogi generalnega pravobranilca Mayrasa v sodbi Sodišča z dne 28. februarja 1980 v zadevi Fellinger, 67/79, Recueil, str. 535, 547). V tej zadevi Komisija sama priznava, da je člen 15(2) Uredbe št. 17 jasen, ko pritrjuje v svojem odgovoru, da „se sklicevanje na predhodno poslovno leto iz člena 15(2) logično nanaša na leto, ki je predhodno sprejemu odločbe, ki nalaga globo“.

22 Dalje je dobesedna razlaga člena 15(2) Uredbe št. 17 v skladu s cilji, ki jim sledi zakonodajalec Skupnosti. Sklicevanje na predhodno poslovno leto v tej določbi, večkrat kot pa na promet v zadnjem letu kršitve na primer, prikazuje, da je zakonodajalec želel zagotoviti ovrednotenje verjetnega vpliva na podjetje in s tem sorazmernost globe ob upoštevanju finančnega položaja podjetja v obdobju naložitve globe. Po mnenju tožeče stranke se člen 15(2) Uredbe št. 17 nanaša prav na primere, kot je ta, ko podjetje, odgovorno za kršitev, še naprej obstaja, vendar ima zelo šibko gospodarsko moč glede na moč, ki jo je imelo v obdobju kršitve, in se mu tako ne sme naložiti čezmerne ali nesorazmerne globe.

23 Tožeča stranka ugovarja trditvi Komisije, po kateri je njena razlaga člena 15(2) Uredbe št. 17 nujna za zagotovitev, da ima naložena globa dovolj odvračilen učinek. Najprej ugovarja, da ta določba temelji na predpostavki, da promet, ki ga je imelo podjetje v poslovnem letu pred odločbo, zadovoljivo odraža njegov promet v trenutku kršitve. Meni, da ni razlogov za trditev, da se je zakonodajalec oprl na tako predpostavko, in da izbira predhodnega poslovnega leta večkrat kot na primer

promet zadnjega leta kršitve označuje, da je želen cilj ovrednotiti verjetni vpliv na podjetje in s tem sorazmernost globe glede na finančni položaj podjetja na dan, ko je globa naložena. Poleg tega v odgovor na trditev Komisije, da je globa v višini enega milijona eurov prenizka, tožeča stranka poudarja, da je bil tak znesek v Odločbi Komisije 1999/271/ES z dne 9. decembra 1998 o izvajanju člena 85 Pogodbe ES (IV/34.466 – Grške prevozne ladje) (UL 1999, L 109, str. 24, v nadaljevanju: Odločba o grških prevoznih ladjah) obravnavan, kot da ima dovolj odvračilen učinek. Tožeča stranka tudi trdi, da trditev Komisije o nevarnosti preusmeritve prometa podjetja v izogib naložitvi višje globe v zadevi ni pomembno, ker ni bilo navajano, da je tožeča stranka to storila. Tožeča stranka trdi, da bi se moralo Sodišče prve stopnje pri svojem preizkusu omejiti na dejstva, kot izhajajo iz dokumentov v tej zadevi.

24 Tožeča stranka nasprotuje trditvi Komisije, da je razložila člen 15(2) Uredbe št. 17 tako, da bi zagotovila učinkovitost v skladu s sodno prakso. Meni, da je sodna praksa, ki jo navaja Komisija, nepomembna v smislu, da če je združenju podjetij ali podjetju, ki deluje v imenu svojih družbenikov, nujno naložiti globo, bi bilo treba 10 % mejo obračunati glede na celoten promet družbenikov. Pomen, ki je v tej sodni praksi dan izrazu „promet“, je upošteven le v okviru teh zadev.

25 V svoji prejšnji praksi je Komisija spoštovala načelo, po katerem sta določitev osnovnega zneska in uporaba zgornje meje 10 % različni stopnji pri določanju globe in je menila, da ni nujno, da se uporabi ta meja v letu, ki je najbližje letu, v katerem je podjetje storilo prekršek, kadar obstaja pomembna razlika med prometom predhodnega poslovnega leta in njegovim delom v trenutku kršitve. Tako je

Komisija v svoji Odločbi 2002/271/ES z dne 18. julija 2001 o izvajanju člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGS (Zadeva COMP/E-1/36.490 – Elektrode iz grafitu) (UL L 100, str. 1) določila osnovni znesek na podlagi prometa UCAR International v višini 1 022 milijonov EUR v letu 1998, ki je predhodno koncu kršitve. Čeprav je bil promet družbe UCAR v letu 2000, ki je predhodno sprejemu odločbe, za 181 milijonov EUR nižji kot v letu 1998, je Komisija uporabila mejo 10 % prometa v letu 2000.

- 26 Tožeča stranka dodaja, da Komisija pri sklicevanju na drugo poslovno leto in ne na predhodno poslovno leto, za namene obračunavanja zgornje meje 10 % prometa, ne upošteva finančnega položaja v obdobju sprejetja izpodbijane odločbe in s tem krši načelo sorazmernosti. To načelo zahteva, da nobeno dejanje Komisije ne sme preseči tistega, kar je nujno za doseg legitirnega cilja (sodba Sodišča z dne 24. septembra 1985 v zadevi Man (Sugar), 181/84, Recueil, str. 2889, točka 20). Odločba Komisije v tej zadevi, da uporabi mejo 10 % v poslovnem letu tožeče stranke, ki nima zveze z njenim finančnim položajem, ki se meri z višino njenega prometa v času izpodbijane odločbe, vpliva na to, da naložena globa ne odraža njene gospodarske moči in zato ni sorazmerna. Tožeča stranka poudarja, da ni imela prometa v času sprejetja te odločbe, poleg tega pa je zadevna globa bistveno večja od njenega celotnega trenutnega premoženja v višini približno 1,9 milijona EUR, glede na njene revidirane računovodske izkaze za poslovno leto, končano 30. junija 2001.

- 27 Predhodno Komisija navaja, da je bila tožeča stranka odgovorna za zadevno kršitev in da je, ko je bila izpodbijana odločba sprejeta, kršitev še vedno obstajala. Zato ji je bilo treba naložiti globo (uvodne izjave od 242 do 250 izpodbijane odločbe) (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1991 v zadevi Enichem Anic proti Komisiji, T-6/89, Recueil, str. II-1623, točka 236).

- 28 Komisija pritrjuje, da se sklicevanje na predhodno poslovno leto iz člena 15(2) Uredbe št. 17 „logično nanaša na poslovno leto pred sprejetjem odločbe o naložitvi globe“. Vendar pa meni, da je v primeru, ko promet predhodnega poslovnega leta prikazuje popolnoma popačeno sliko o velikosti zadevnega podjetja, dovoljeno upoštevati promet zadevnega podjetja v letu pred predhodnim letom.
- 29 Komisija popolnoma nasprotuje dobesedni razlagi člena 15(2) Uredbe št. 17 s strani tožeče stranke. Iz sodne prakse izhaja, da čeprav se zdi besedilo določbe jasno, se je treba nujno opreti na sporočilo, splošni sistem in smisel zadevne določbe (sodbi Sodišča z dne 5. februarja 1963 v zadevi van Gend en Loos, 26/62, Recueil, str. 3, in z dne 21. februarja 1973 v zadevi Europemballage in Continental Can proti Komisiji, 6/72, Recueil, str. 215).
- 30 V tej zadevi, kjer podjetje ni imelo prometa, Komisija meni, da je za presojo velikosti in gospodarske moči podjetja lahko upoštevala ali promet skupine, kateri podjetje pripada, ali promet zadnjega leta normalne gospodarske dejavnosti. Glede na to, da se Uredba nanaša na „zadevno podjetje“, je Komisija menila, da je primerno izbrati drugo možnost. Dve možnosti lahko povzročita določeno odstopanje od besedila Uredbe št. 17, vendar je sodišče Skupnosti že sprejelo to odstopanje, in je verjetno druga možnost za zadevno podjetje ugodnejša.
- 31 Poleg tega Komisija navaja več trditev, s katerimi upravičuje svojo razlago člena 15(2) Uredbe št. 17. Predvsem zatrjuje, da je njena razlaga nujna za

zagotavljanje ustreznega odvračilnega učinka globe. V zvezi s tem navaja, da če je podjetje dejavno do sprejetja končne odločbe, Komisija in Uredba št. 17 predvidevata, da predhodno poslovno leto dovolj odraža velikost prometa podjetja v trenutku kršitve. Razlaga tožeče stranke bi izničila cilj ustreznega odvracanja, s tem pa bi bila popolnoma odvzeta učinkovitost možnosti naložitve glob.

- 32 Nadalje Komisija trdi, da je njena razlaga člena 15(2) Uredbe št. 17 popolnoma v skladu s sodno prakso. Po eni strani je sodišče Skupnosti razlagalo to uredbo na način, ki zagotavlja njeno učinkovitost. Po drugi strani sodna praksa potrjuje zvezo med to določbo in presojo dejanske velikosti podjetja v trenutku kršitve (glej na primer sodbo Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi Finnboard proti Komisiji, C-298/98 P, Recueil, str. I-10157, točka 66; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi Finnboard proti Komisiji, T-338/94, Recueil, str. II-1617, točka 282, in z dne 23. februarja 1994 v združenih zadevah CB in Europay proti Komisiji, T-39/92 in T-40/92, Recueil, str. II-49, točki 136 in 137).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 33 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka ne ugovarja svoji udeležbi pri omejevalnem sporazumu niti kršitvi člena 81 ES, ki se ji pripisuje, in ne presoji Komisije o teži in trajanju kršitve. Doseči želi le razveljavitev naložene globe oziroma znižanje njene višine, ker naj bi Komisija kršila člen 15(2) Uredbe št. 17 s tem, ko ji je naložila globo, ki presega prag zgornje meje 10 % prometa v predhodnem poslovnem letu.

- 34 V smislu člena 15(2) Uredbe št. 17 lahko Komisija podjetjem naloži „globo od 1 000 do 1 000 000 obračunskih enot ali višjo vsoto, ki pa ne presega 10 % prometa v predhodnem poslovnem letu vsakega podjetja, udeleženega pri kršitvi [...]“.
- 35 V skladu s sodno prakso se skuša z zgornjo mejo 10 %, določeno v členu 15(2) Uredbe št. 17, preprečiti, da bi bile globe nesorazmerne glede na velikost podjetja, zlasti pa preprečiti naložitev glob, za katere se lahko predvideva, da jih podjetja ne bodo mogla plačati. Ker lahko le celotni promet učinkovito poda približen podatek v zvezi s tem, je treba razumeti ta odstotek, kot da se nanaša na celoten promet (sodba Sodišča z dne 7. junija 1983 v združenih zadevah *Musique diffusion française* in drugi proti Komisiji, od 100/80 do 103/80, Recueil, str. 1825, točka 119).
- 36 Treba je dodati, da je namen člena 15(2) Uredbe št. 17 dati Komisiji pooblastilo, da nalaga globe, s čimer ji omogoča, da izvršuje nadzorstvene naloge, ki ji jih podeljuje pravo Skupnosti (v točki 35 zgoraj navedena sodba v zadevi *Musique diffusion française* in drugi proti Komisiji, točka 105, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi *Archer Daniels Midland* in *Archer Daniels Midland Ingredients* proti Komisiji, T-224/00, Recueil, str. II-2597, točka 105). Ta naloga vključuje nalogo preiskovanja in kaznovanja posameznih prekrškov ter dolžnost, da vodi splošno politiko, ki v zadevah konkurence upošteva uporabo načel, določenih v Pogodbi, in da v tem smislu usmerja upravljanje podjetij. Komisija mora zato paziti, da imajo globe odvrčilen učinek (glej v tem smislu zgoraj omenjeno sodbo v zadevi *Archer Daniels Midland* in *Archer Daniels Midland Ingredients* proti Komisiji, točki 105 in 106).
- 37 Prav tako izhaja iz sodne prakse, čemur stranki ne oporekata, da v smislu člena 15(2) Uredbe št. 17 „predhodno poslovno leto“ pomeni načeloma zadnje polno poslovno leto vsakega od zadevnih podjetij na dan sprejetja izpodbijane odločbe (zgoraj

v točki 20 navedena sodba Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji, točka 5009, in sodba Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi Sarrió proti Komisiji, C-291/98 P, Recueil, str. I-9991, točka 85).

- 38 Vendar izhaja iz ciljev sistema, katerega del je ta določba (glej točki 35 in 36 zgoraj), in sodne prakse, navedene v točki 37 zgoraj, da uporaba zgornje meje 10 % predvideva, po eni strani, da ima Komisija na voljo promet za zadnje poslovno leto pred sprejetjem odločbe, in po drugi strani, da ti podatki predstavljajo celotno poslovno leto normalne gospodarske dejavnosti v obdobju dvanajstih mesecev.
- 39 Tako na primer, če je poslovno leto končano pred sprejetjem odločbe, letni obračuni zadevnega podjetja pa še niso bili sestavljeni ali še niso bili sporočeni Komisiji, ima le-ta pravico, celo obveznost, da uporabi promet prejšnjega poslovnega leta za namene uporabe člena 15(2) Uredbe št. 17. In tudi če je zaradi reorganizacije ali spremembe računovodske prakse podjetje za predhodno poslovno leto naredilo obračun, ki zadeva obdobje, krajše od dvanajstih mesecev, ima Komisija pravico uporabiti promet prejšnjega polnega leta za namene uporabe te določbe.
- 40 Ne gre torej za preprosto vprašanje izbire med zgornjo mejo globe v višini enega milijona EUR in zgornjo mejo, določeno le glede na promet predhodnega poslovnega leta pred datumom sprejetja odločbe.
- 41 Glede na to, da ima izpodbijana odločba v tej zadevi datum 11. december 2001, je predhodno poslovno leto trajalo od 1. julija 2000 do 30. junija 2001. Tožeča stranka je v letu 1997 prenesla svoje dejavnosti na področju cinka na drugo podjetje in nato

prenehala opravljati vse gospodarske dejavnosti (glej točko 1 zgoraj). Še posebej ni opravljala nobene dejavnosti v obdobju od 1. julija 2000 do 30. junija 2001 in tako v tem času ni imela prometa.

42 Ko je bila sprejeta izpodbijana odločba, Komisija torej ni imela na razpolago številke prometa tožeče stranke, ki bi prikazovala gospodarsko dejavnost, ki jo je izvajala v predhodnem poslovnem letu. Sodišče meni, da ta položaj ni bistveno drugačen od položaja, omenjenega v točki 39 zgoraj. Če podjetje ni izvajalo nobene gospodarske dejavnosti v zadnjem poslovnem letu, promet tega obdobja v nasprotju z zahtevami sodne prakse (glej točko 35 zgoraj) ne daje nobenega podatka o stanju zadevnega podjetja in zato ne more služiti kot osnova za določanje zgornje meje, določene v členu 15(2) Uredbe št. 17.

43 Glede trditve tožeče stranke, da je namen te zgornje meje ovrednotiti verjeten učinek globe na podjetje glede na velikost le-tega na dan, ko je globa naložena, in da je Komisija kršila načelo sorazmernosti (glej točki 22 in 26 zgoraj), je treba poudariti, da je specifičen cilj te zgornje meje izogniti se temu, da bi bile globe nesorazmerne glede na položaj podjetja, in še posebej izogniti se položaju, v katerem zadevna podjetja ne bi mogla plačati naloženih glob (glej točko 35 zgoraj). Uporaba zgornje meje 10 % za uresničitev tega cilja predvideva, da zadevno podjetje opravlja gospodarsko dejavnost na dan, ko je globa naložena. V tej zadevi je bila leta 1997 sprejeta poslovna odločitev, da se prenese posle s cinkom tožeče stranke na Trident, da tožeča stranka preneha z dejavnostjo na zadevnem trgu in da se izkupiček od prenosa razdeli, namesto da podjetje začne z novo gospodarsko dejavnostjo. Ko je tožeča stranka s pomočjo tega prenosa ugotovila vrednost svoje gospodarske dejavnosti, ni ugovarjala nezmožnosti plačila globe, češ da nima nobene tekoče gospodarske dejavnosti (glej točko 1 zgoraj). V teh okoliščinah Sodišče prve stopnje meni, da ni bilo nesorazmerno določiti zgornje meje globe glede na položaj tožeče stranke pred prenosom njenih gospodarskih poslov.

- 44 Trditev tožeče stranke, da ima Komisija v skladu z njeno razlago člena 15(2) Uredbe št. 17 še vedno možnost, da ji naloži globo v višini enega milijona EUR, torej zneska, ki ga je le-ta povrh obravnavala kot zadostnega za namen odvračilnega učinka, ne more biti sprejeta. Samo dejstvo, da je Komisija v prejšnjih odločbah lahko zavzela stališče, in poleg tega v drugačnih okoliščinah, kot so v tej zadevi, da ima globa v višini enega milijona EUR dovolj odvračilen učinek, ne pomeni, da je zavezana, da enako presodi v svojih poznejših odločbah. Treba je dodati, da Smernice določajo, da lahko zneski, predvideni v primeru „zelo resnih kršitev“, presežejo 20 milijonov EUR in da tožeča stranka ne ugovarja, da je prekršek v tej zadevi „zelo resen“. Komisija je tako pravilno menila, da globa v višini enega milijona EUR ne bi bila zadostna.
- 45 Iz vsega navedenega izhaja, da Komisija ni bila zavezana, da pri določitvi zgornje meje 10 %, predvidene v členu 15(2) Uredbe št. 17, uporabi ničeln promet tožeče stranke, ki se nanaša na poslovno leto, zaključeno 30. junija 2001.
- 46 Nadalje je treba preizkusiti, ali je bila Komisija upravičena, kot je to storila v izpodbijani odločbi, uporabiti promet tožeče stranke v poslovnem letu, končanem 30. junija 1996, in tako ne upoštevati bolj nedavnih poslovnih let.
- 47 Komisija v izpodbijani odločbi izpostavlja, da je za določitev zgornje meje v višini 10 % upoštevala celoten promet tožeče stranke za poslovno leto, končano 30. junija 1996, ki „je zadnja razpoložljiva številka, ki odraža celotno leto običajne dejavnosti“ (glej točko 9 zgoraj). Promet tožeče stranke za poslovno leto, končano 30. junija 1996, je bil 55,7 milijona EUR. Iz dokumentacije izhaja, kar so potrdile stranke na obravnavi, da je tožeča stranka dejansko običajno izvajala svoje dejavnosti do marca 1997, ko je na Trident prenesla svoje posle na področju cinka (glej točko 1 zgoraj). Dalje iz obračuna tožeče stranke za poslovno leto, končano 30. junija 1997, izhaja, da

je tožeča stranka po tem prenosu izvajala gospodarske dejavnosti v zmanjšanem obsegu, kar je predstavljalo nakup cinka pri dobavitelju v skladu s prej obstoječim sporazumom in ga naprej prodajala po nabavni ceni Tridentu. Tako je promet tožeče stranke za poslovno leto, končano 30. junija 1997, znašal 34,8 milijona GBP. V naslednjem letu je prenehala s to preostalo dejavnostjo, tako da je imela v poslovnem letu, končanem 30. junija 1998, promet le v višini 7,3 milijona GBP. V naslednjih poslovnih letih ni imela prometa.

- 48 Kot je navedeno v točki 38 zgoraj, mora imeti Komisija za določitev zgornje meje, predvidene v členu 15(2) Uredbe št. 17, na voljo promet za zadnje poslovno leto, ki predstavlja celotno poslovno leto običajne gospodarske dejavnosti v obdobju dvanajstih mesecev.
- 49 Treba je ugotoviti, da lahko tudi v letu običajne gospodarske dejavnosti promet podjetja v primerjavi s prejšnjimi leti znatno ali celo bistveno upade, in sicer iz različnih razlogov, kot so težko ekonomsko stanje, kriza v zadevnem sektorju, nesreča ali stavka. Vendar kakor hitro je podjetje v celotnem letu imelo promet in je izvajalo, čeprav v manjšem obsegu, gospodarske dejavnosti, mora Komisija upoštevati podjetje tako, kot je, ko določa zgornjo mejo, predvideno v členu 15(2) Uredbe št. 17. Tako vsaj v položajih, ko ni podatka, da je podjetje prenehalo s svojimi gospodarskimi dejavnostmi ali je preusmerilo svoj promet v izogib naložitvi visoke globe, Sodišče prve stopnje meni, da je Komisija zavezana, da določi zgornjo mejo globe glede na najnovejše podatke o prometu, ki odražajo celotno leto gospodarske dejavnosti.
- 50 V zvezi s tem Sodišče prve stopnje meni, da je za tožečo stranko poslovno leto, končano 30. junija 1996, zadnje „celotno“ leto v smislu zgoraj v točki 20 navedene sodbe v zadevi Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji (točka 5009). Tožeča

stranka je izvajala svoje običajne dejavnosti le devet mesecev v poslovnem letu, končanem 30. junija 1997, do prenosa na Trident v marcu 1997. Dejansko je bila tožeča stranka od konca meseca marca 1997 v postopku prenehanja s svojimi gospodarskimi dejavnostmi. V obsegu, v katerem je nadaljevala z izvajanjem dejavnosti v zadnjem četrtletju leta 1997, se je omejila na nakup cinka v okviru prej obstoječega sporazuma in prodaje po nabavni ceni. Teh zadnjih dejavnosti tožeče stranke ne gre šteti za običajno gospodarsko dejavnost, ker je v okviru njenega sporazuma o prenosu njene dejavnosti cinka tožeča stranka igrala vezni člen med dobaviteljem in Tridentom. Te dejavnosti je treba tako od meseca marca 1997 dalje obravnavati kot del finančnih dogovorov pri prenosu dejavnosti cinka.

- 51 Sledi, da je bilo poslovno leto, končano 30. junija 1996, zadnje celotno poslovno leto pred izpodbijano odločbo v smislu člena 15(2) Uredbe št. 17 in da tako Komisija ni kršila te določbe, ko je določila zgornjo mejo glede na to leto.
- 52 Trditve tožeče stranke v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti je treba zavrnilo iz razlogov, navedenih v točki 43 zgoraj.

Drugi del: kršitev načela enakega obravnavanja

Trditve strank

- 53 Tožeča stranka navaja dve trditvi v utemeljitev drugega dela tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja.

- 54 Prvič, trdi, da je Komisija za obračun 10 % zgornje meje z upoštevanjem drugega poslovnega leta in ne predhodnega, odstopila od svoje dotedanje prakse in s tem kršila načelo enakega obravnavanja. Tožeča stranka meni, da je Komisija v preteklosti za obračun vedno uporabila predhodno poslovno leto. Še posebej navaja, da v primeru, ko je vpleteno podjetje prodalo zadevne dejavnosti drugemu gospodarskemu subjektu v času kršitve, Komisija ni uporabila zgornje meje prometa v letu, ko je zadevno podjetje še izvajalo dejavnosti, ampak je upoštevala promet podjetja iz poslovnega leta pred njeno odločbo (Odločba Komisije 86/398/EGS z dne 23. aprila 1986 o uporabi člena 85 Pogodbe EGS (IV/31.149 – Polypropylen) (UL L 230, str. 1) in Odločba Komisije 94/599/ES z dne 27. julija 1994 o uporabi člena 85 Pogodbe ES (IV/31.865 – PVC) (UL L 239, str. 14)). Tožeča stranka ocenjuje, da je Komisija pravilno ugotovila, da ni imela pravice do prostega preudarka, da uporabi zgornjo mejo 10 % prometa drugega poslovnega leta, kot je leto pred izpodbijano odločbo.
- 55 Tožeča stranka navaja, da se je Komisija v svoji odločbi o grških prevoznih ladjah, točka 23 zgoraj, kjer promet enega izmed zadevnih podjetij, podjetja Karageorgis, za predhodno poslovno leto ni bil na voljo, oprla na prvi del člena 15(2) Uredbe št. 17, in podjetju naložila globo v višini enega milijona EUR. Po mnenju tožeče stranke je njen položaj v tej zadevi zelo podoben položaju navedenega podjetja, saj sta se obe podjetji s trga umaknili veliko pred tem, ko je Komisija sprejela svojo odločbo.
- 56 Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja in tožeče stranke ni obravnavala enako kot Union Pigments in SNCZ kar zadeva določitev zgornje meje globe, čeprav se je znašla v istem položaju kot ti podjetji. Za določitev zgornje meje glob, naloženih Union Pigments in SNCZ, je Komisija upoštevala promet, ki sta ga imeli podjetji v predhodnem poslovnem letu in jima

tako znižala globi. Obratno pa je v primeru tožeče stranke Komisija upoštevala prejšnje poslovno leto in ji tako ni znižala globe. Medtem ko je bil upoštevan finančni položaj Union Pigments in SNCZ, merjen v prometu, v času sprejetja izpodbijane odločbe, to ni bilo tako v primeru tožeče stranke.

- 57 Komisija zavrača trditve tožeče stranke glede kršitve načela enakega obravnavanja.
- 58 Prvič, trdi, da ni spreminjala svoje dotedanje prakse v smislu, ki bi bil nasproten temu načelu. Pritrjuje, da je za določitev zgornje meje 10 % običajno uporabila promet zadevnega podjetja v poslovnem letu pred sprejetjem odločbe. Navaja, v nasprotju s trditvami tožeče stranke, da tako ni ravnala zato, ker bi menila, da nima pravice uporabiti drugega poslovnega leta, ampak ker ni bila soočena s položajem, kot je v tej zadevi, v katerem je član sporazuma prenesel vse svoje dejavnosti na drugo podjetje, medtem ko je pravno še naprej obstajal. Komisija v zvezi s tem navaja, da njena prejšnja praksa ne more služiti kot pravni okvir za globe v zadevah konkurence, saj ta okvir določa samo Uredba št. 17 (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi LR AF 1998 proti Komisiji, T-23/99, Recueil, str. II-1705, točka 234).
- 59 Drugič, Komisija meni, da trditev tožeče stranke, da jo je Komisija obravnavala drugače od drugih podjetij v istem položaju, ni utemeljena.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 60 V skladu z ustaljeno sodno prakso se načelo enakega obravnavanje krši le, če se primerljive položaje obravnava različno ali različne položaje enako, razen če ni tako

obravnavanje objektivno utemeljeno (zgoraj v točki 36 navedena sodba Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, točka 69, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 BPB de Eendracht proti Komisiji, T-311/94, Recueil, str. II-1129, točka 309).

- 61 Prva trditev tožeče stranke, da je Komisija odstopila od svoje dotedanje prakse, ni utemeljena. Tožeča stranka namreč ni v položaju, primerljivem s položaji podjetij v zadevah, navedenih v točki 54 zgoraj, ker ni imela prometa v poslovnem letu pred izpodbijano odločbo. Zato je ni mogoče obravnavati enako kot podjetja v prejšnjih zadevah.
- 62 Drugo trditev tožeče stranke, v zvezi z diskriminacijo med njo, po eni strani, in SNCZ ter Union Pigments, po drugi strani, je prav tako treba zavrniti. Glede na sodno prakso, navedeno v točki 60 zgoraj, Sodišče prve stopnje meni, da se tožeča stranka očitno nahaja v drugačnem položaju kot SNCZ in Union Pigments. Navedeni podjetji sta bili, za razliko od tožeče stranke, še vedno prisotni v sektorju cinkovega fosfata v trenutku, ko je bila sprejeta izpodbijana odločba, tako da je njun promet v predhodnem poslovnem letu predstavljal zanesljiv podatek o njunem gospodarskem položaju. Glede na ničeln promet, ki daje popačeno sliko o položaju tožeče stranke, je Komisija pravilno uporabila prejšnje leto in tako tožečo stranko obravnavala drugače kot SNCZ in Union Pigments.
- 63 Treba je dodati, da trditev tožeče stranke glede kršitve načela enakega obravnavanja ne upošteva dejstva, da bi, če Komisija ne bi uporabila prometa iz prejšnjega poslovnega leta, obstajala očitna in neupravičena diskriminacija v korist tožeče stranke, predvsem v primerjavi s Tridentom. Če bi se Komisija pri naložitvi globe tožeči stranki omejila na milijon EUR za prekršek, ki je trajal tri leta (od 24. marca

1994 do 15. marca 1997), bi ta globa predstavljala le polovico globe, naložene Tridentu, ki je kupil dejavnosti tožeče stranke na področju cinka in ki je sodeloval pri prekršku kot „naslednik“ v obdobju štirinajstih mesecev (od 15. marca 1997 do 13. maja 1998).

64 Zato je treba zavrnilo drugi del edinega tožbenega razloga.

Tretji del: kršitev načela pravne varnosti

Trditve strank

65 Tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, ko je za določitev zgornje meje 10 % prometa uporabila drugo poslovno leto in ne leto pred izpodbijano odločbo, kršila načelo pravne varnosti. V skladu s tem načelom morajo biti podjetja sposobna opravljati svoje dejavnosti na predvidljiv način. Ukrepi, ki imajo pravne učinke, morajo biti zanesljivi, njihova uporaba pa predvidljiva. Ta princip je treba obravnavati posebej strogo, ko gre za ukrepe s finančnimi posledicami, kot je naložitev glob (sodba Sodišča z dne 15. decembra 1987 v zadevi Nizozemska proti Komisiji, 326/85, Recueil, str. 5091, točka 24). Po mnenju tožeče stranke načelo pravne varnosti zahteva, da se člen 15(2) Uredbe št. 17 razlaga strogo, in sicer tako, da je treba zgornjo mejo 10 % vedno uporabiti za poslovno leto, ki je neposredno leto pred sprejetjem odločbe, ki nalaga globo. Če bi imela Komisija diskrecijsko pravico, da uporabi to zgornjo mejo za prejšnja poslovna leta, podjetja ne bi mogla več predvideti kazni, ki bi jim bile lahko naložene.

66 Tožeča stranka dodaja, da razlaga člena 15(2) Uredbe št. 17 s strani Komisije, da kadar promet predhodnega poslovnega leta daje popolnoma popačeno sliko tega podjetja, lahko Komisija izbere leto, ki bolj ali manj odraža gospodarsko moč zadevnega podjetja v obdobju kršitve, vodi do nesprejemljive stopnje pravne negotovosti v primeru, ko je promet podjetja padel v poslovnem letu pred odločbo. Nikakor ne bi bilo mogoče ugotoviti, ali bo Komisija upoštevala promet drugega leta, kot je predhodno poslovno leto, in katero leto bo štela za sprejemljivo. Edin način varovanja pravne varnosti bi bil, da se za določitev zgornje meje, v skladu z besedilom iz člena 15(2) Uredbe št. 17, uporabi predhodno poslovno leto.

67 Dalje tožeča stranka meni, da dejstvo, da domnevno ni sprožila tega vprašanja v svojem odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o morebitnih kršitvah, ne pomeni, da je predvidevala pristop Komisije. Navaja, da je v tem odgovoru poudarila, da ni mogla biti zavezana za globo in da bi morala Komisija naložiti globo za celotno obdobje kršitve Tridentu, ki je njen ekonomski naslednik. Tožeča stranka je vedno menila, da če se je Komisija odločila naložiti ji globo, bo najvišji znesek milijon EUR, pred odbitkom za sodelovanje. Take globe ne moremo kvalificirati kot „simbolične“ v primeru podjetja, ki, kot tožeča stranka, ni imelo prometa in razpolaga le z minimalnim premoženjem. Tožeča stranka se ni opredelila glede razlage člena 15(2) Uredbe št. 17 v svojem odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o morebitnih kršitvah, ker je menila, da je besedilo te določbe popolnoma jasno in zavezujoče.

68 Komisija ocenjuje, da je treba tretji del tožbenega razloga v celoti zavrnil. Po eni strani nasprotuje trditvi tožeče stranke, da je treba člen 15(2) Uredbe št. 17 razlagati strogo. Po drugi strani trdi, da je bila razlaga, ki jo je podala v zvezi s to določbo, predvidljiva.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 69 Načelo pravne varnosti zahteva, da so pravna pravila jasna in natančna, in se nanaša na zagotavljanje predvidljivosti položajev in pravnih razmerij v zvezi s pravom Skupnosti (sodba Sodišča z dne 15. februarja 1996 v zadevi Duff in drugi, C-63/93, Recueil, str. I-569, točka 20, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. oktobra 1997 v zadevi Deutsche Bahn proti Komisiji, T-229/94, Recueil, str. II-1689, točka 113).
- 70 Treba je ugotoviti, da določbe, ki urejajo izvajanje člena 81 ES, predvsem pa Uredbe št. 17 ter Smernic, podjetjem omogočajo, da z gotovostjo predvidijo, da jim bo naložena globa v primeru kršitve skupnostnih pravil o konkurenci in da bo višina globe določena na podlagi teže in trajanja kršitve.
- 71 Člen 15(2) Uredbe št. 17 zagotavlja, da znesek globe v primeru, ko preseže milijon EUR, ne bo presegel zgornje meje 10 % prometa zadevnega podjetja v predhodnem poslovnem letu. Vendar sta razlaga in uporaba te določbe odvisni od okoliščin posameznega primera in, kot je navedeno v točki 39 zgoraj, razpoložljivosti in popolnosti letnih obračunov, ki prikazujejo zadevni promet.
- 72 Dalje bi morale biti posledice uporabe člena 15(2) Uredbe št. 17 take, da bi bila zagotovljena učinkovitost Uredbe št. 17.
- 73 V tej zadevi je bilo popolnoma predvidljivo, da bo tožeči stranki naložena globa, saj je sodelovala pri kršitvi, ki jo sodna praksa kvalificira kot „očitno kršitev pravil

Skupnosti o konkurenci“ (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 6. aprila 1995 v zadevi Tréfilunion proti Komisiji, T-148/89, Recueil, str. II-1063, točka 109, in zgoraj v točki 60 navedeno sodbo BPB de Eendracht proti Komisiji, točki 303 in 338). Predvidljivo je bilo tudi, da bo ta globa določena na podlagi teže in trajanja kršitve in da bo prilagojena tako, da bo odražala položaj zadevnega podjetja, vključno z njegovo velikostjo, gospodarskimi zmožnostmi in morebitnimi oteževalnimi ali olajševalnimi okoliščinami. Obratno pa načelo pravne varnosti tožeči stranki ni zagotovilo, da bi se s prenosom svojih gospodarskih dejavnosti izognila globi.

- 74 V nasprotju s trditvami tožeče stranke Komisija nima pooblastila, da po prostem preudarku uporabi zgornjo mejo 10 % za prejšnja poslovna leta, ki so pred poslovnim letom pred sprejetjem odločbe. Komisija lahko uporabi tako prejšnje poslovno leto le v izjemnih okoliščinah. Poleg tega, kot je navedeno v točki 49 zgoraj, Komisija tudi v takem primeru ne razpolaga s tako širokim poljem proste presoje pri izbiri poslovnega leta, ki ga uporabi pri določitvi zgornje meje globe. Pravzaprav je zavezana, da uporabi zadnje polno poslovno leto, ki odraža celotno leto običajnih gospodarskih dejavnosti.
- 75 V teh okoliščinah je treba tudi tretji del edinega tožbenega razloga, in s tem celoten tožbeni razlog, zavriniti.
- 76 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo v celoti zavriniti.

Stroški

- 77 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 29. novembra 2005.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednica

P. Lindh